

právního zástupce při roku samém vytýkati. Neučinil-li tak st-l, nemůže nyní namítati, že k přisežnému slyšení Gabriela P., k němuž došlo za st-lovy přítomnosti, nebyl zároveň přizván i jeho právní zástupce.

Stížnost namítá také, že žal. úřad nevyslechl jako svědkyni Marii M., již porod zabránil, aby se dostavila k výsledku stanovenému na den 27. března 1931, a jež byla by prý prokázala, že se svědek P. mýlil v osobě, ježto st-l pracoval v první polovici měsíce listopadu 1929 od rána do večera na rozkopání kopce a nemá ruksaku.

Podle protokolu z 27. března 1931 o výsledku vývodních svědků st-lem vedených prohlásil právní zástupce obviněného, že bere jeho obsah na vědomí a poznamenává, že se manželka obviněného nemohla dostavit k projednání, ježto je po porodu. Nedostavil-li se svědek, nezakládá skutečnost ta za všech okolností povinnost policejního trestního soudu, aby nařídil nový výslech, nýbrž svědka je nově obeslati jen, jeví-li se výslech jeho nutným (§ 113 odst. 1 tr. ř.). Omluvné důvody mají vliv jen na beztrestnost svědkovy nepřítomnosti, nikoliv však i na povinnost soudu znovu jej předvolati. Právní zástupce nenavrhl ani o tomto roku, ani později, aby byla Marie M. znovu obeslána, ježto její výslech je nutný. Nemůže proto nyní st-l vytýkati, že žal. úřad rozhodl, aniž vyslechl tuto svědkyni.

Stížnost konečně namítá, že výpověď svědka P. byla vyvrácena výpověďmi svědků K. a G. Jmenovaní vypověděli . . .; leč nss neshledal, že by závěr žal. úřadu, že výsledkem těchto svědků nebyla P.-ova výpověď podvrácena ani seslabena, nebyl logický, když tito svědkové nepotvrdili, že st-l po celou první polovici listopadu 1929 s K. v D. pracoval. Hodnotný úsudek, k němuž tu žal. úřad na základě volného hodnocení svědeckých výpovědí (§ 147 tr. ř. pol.) dospěl, nemůže ovšem nss přezkoumati.

Č. 11.169.

Živnostenské právo: Nedělní klid v živnosti hostinské, provozované spolu s obchodní živností prodeje uzenářského zboží?

(Nález ze dne 24. března 1934 č. 5265.)

V ě c: Jindřich P. v B. proti zemskému úřadu v Brně o přestupek předpisů o nedělním klidu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Nálesem městské rady v Brně z 11. března 1931 byl st-l uznán vinným přestupkem vyhlášky presidenta zsp-é v Brně z 28. prosince 1921 č. 2 z. z. z r. 1922, jehož se dopustil tím, že porušuje nedělní klid a prodává uzeniny po obchodnicku, a byl odsouzen k pokutě 100 Kč, pro případ nedobytnosti do vězení na 10 dnů.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání proti uvedenému trestnímu nálezu, vysloviv, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu jest prokázána vlastním st-lovým doznáním, svědeckou vý-

povědí Rudolfa K., řezníka a uzenáře v B., jakož i konaným šetřením. Dále se v nař. rozhodnutí uvádí: Ve svém odvolání zdůrazňuje st-I, že neprodával uzeniny po obchodnicku, t. j. na váhu na základě svého živn. listu na obchod s uzeninami, nýbrž na porce jako majitel živnosti hostinské a výčepnické, k čemuž se cítí oprávněn. K tomu se podotýká, že jednak st-lovou protokolární výpovědí učiněnou dne 17. září 1930 na městské radě do trestního rejstříku, jednak konaným šetřením bylo zjištěno, že stěžovatel prodával v neděli uzeniny přes ulici též na váhu, k čemuž nebyl oprávněn ani jako hostinský, ani jako majitel živn. listu na obchod s uzeninami. Podle zák. č. 21/1895 ř. z. ve znění zák. č. 125/1905 ř. z. o nedělním klidu není však st-I oprávněn o nedělích prodávati uzeniny přes ulici ani na porce, ba dokonce není vůbec oprávněn k provozování své hostinské a výčepní živnosti v neděli a to z důvodů uvedených již ve výměru zem. úřadu v Brně z 28. ledna 1931 vydaném v obdobné záležitosti; již v tomto výměru bylo řečeno, že st-I provozuje v jedněch a týchž místnostech neodděleně jak živnost hostinskou a výčepní, tak také obchod s uzeninami. Čl. IX. odst. 7 shora cit. zák. o nedělním klidu však praví: »Provozuje-li se živnost obchodní (v případě stěžovatelově obchodem uzeninami) ve spojení provozu ještě jiné, v příčině nedělního klidu odchylně upravené živnosti (živnost hostinská) a pakliže zařízení provozovny neznemožňuje takové prostorové oddělení jednotlivých závodů, které spolehlivě zaručují zachovávání příslušných předpisů o nedělním klidu, má míti platnost ohledně celého závodu přísnější předpis o klidu.« Z toho plyne, že pro místnosti, v nichž st-I současně provozuje řečené živnosti, platí předpisy upravující nedělní klid v živnostech obchodních, totiž vyhláška presidenta zsp-é z 28. prosince 1921 č. 2 z. z. z r. 1922, nařizující v obvodu Velkého Brna úplný nedělní klid pro obchodní živnosti. V důsledku toho nelze v týchž místnostech, které slouží obchodu s uzeninami, jakoukoliv jinou živnost, tedy ani živnost hostinskou a výčepní provozovati v neděli, jak je zřejmo též z odst. 6 cit. čl. IX zák. o nedělním klidu, jenž nařizuje, že v hodinách, po které nedělní práce v obchodních živnostech není dovolena, zamknuty musí býti dvěře, jimiž se vchází do živn. místností určených pro obchod s obecnstvem. Aby tedy st-I směl v neděli provozovati svou živnost hostinskou a výčepní, bylo by třeba, a) buď aby složil svůj živn. list na obchod s uzeninami, b) anebo, aby obě živnosti provozoval v místnostech úplně oddělených. Učiní-li pak jedno nebo druhé, smí na základě své koncese hostinské a výčepní prodávati v neděli uzeniny přes ulici v papíře balené, avšak pravidelně pouze na porce, na váhu pak zcela výjimečně.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažil nss toto:

Trestním nálezem I. stolice byl st-I uznán vinným přestupkem vyhlášky presidenta zsp-é na Moravě z 28. prosince 1921 o nedělním klidu, jehož se dopustil tím, že v neděli prodával uzeniny po obchodnicku. Tento trestní nález byl nař. rozhodnutím potvrzen, a to v podstatě z toho důvodu, že bylo zjištěno, že st-I prodával v neděli uzeniny přes ulici též na váhu. Zabýváje se st-lovou obranou, že jako hostinský byl oprávněn v neděli prodávati uzeniny přes ulici na porce, vyslovil žal.

úřad v druhé části nař. rozhodnutí, že st-l nebyl oprávněn prodávati v neděli uzeniny na porce, poněvadž provozuje v jedněch a týchž místnostech neodděleně živnost hostinskou i obchod s uzeninami a proto nesmí se zřetelem na ustanovení čl. IX zák. o nedělním klidu č. 21/1895 ř. z. ve znění zák. č. 125/1905 ř. z. provozovati ani živnost hostinskou. Tato část nař. rozhodnutí jest v rozporu se zmíněnou jeho částí první, a to jak po stránce skutkové, tak po stránce právní; kdežto totiž v první části nař. rozhodnutí klade se st-li za vinu, že prodával v neděli uzeniny po obchodnicku, a proto se potvrzuje trestní nález I. stolice, kterým byl st-l uznán vinným přestupkem cit. vyhlášky pro porušení nedělního klidu v živnosti obchodní, jest druhá část nař. rozhodnutí založena na skutkovém předpokladu, že st-l prodával v neděli uzeniny na porce a dopustil se proto přestupku zák. č. 21/1895 ř. z. ve znění zák. č. 125/1905 ř. z. o nedělním klidu proto, že v neděli provozoval živnost hostinskou a výčepnickou. Se zřetelem na tento rozpor není jasno, z kterého skutkového zjištění žal. úřad v nař. rozhodnutí vycházel a kterou právní normu položil tomuto rozhodnutí za základ. Tato nejasnost nař. rozhodnutí znemožnila nss-u, aby nař. rozhodnutí spolehlivě přezkoumal, a nezbylo proto než zrušiti nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss, aniž bylo možno zabývati se námitkami stížnosti, zejména námitkou, že st-lova živnost prodeje uzenin jest prostorově úplně oddělena od živnosti hostinské a nelze proto i na tuto živnost vztahovati ustanovení o nedělním klidu.

Č. 11.170.

Policejní právo trestní: * Stanoví-li zákon, že »přestupky tohoto zákona jakož i předpisů na jeho základě vydaných« trestají správní úřady určitými tresty, je tím nejen stanovena trestní sazba na přestupky tohoto zákona, nýbrž je tím zároveň řečeno, že přestoupení ustanovení tohoto zákona, resp. předpisů na jeho základě vydaných, zakládá skutkovou podstatu přestupku stíhaného správními úřady.

(Nález ze dne 24. března 1934 č. 5266.)

V ě c: Estera P. v R. proti zemskému úřadu v Bratislavě o policejní přestupek.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního komisařství v Rožňavě ze 7. srpna 1931 byla st-lka uznána vinnou přestupkem § 1 zák. č. 55/28 Sb., jehož se dopustila tím, že dne 9. července 1931, jdouc směrem z Maďarska překročila hranice Čsl. republiky v B. s řádným cestovním pasem vydaným pasovým oddělením maďarského král. hlavního policejního kapitánátu v Budapešti dne 16. května 1931, a byla odsouzena k peněžitě pokutě 3.000 Kč, pro případ nedobytnosti k 10dennímu uzamčení. Nař. rozhodnutím byl tento rozsudek potvrzen.